

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ.

(ร่าง พ.ร.บ. ศูนย์กลางทางการเงิน)

ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ ในการพัฒนาประเทศในระยะกลางและระยะยาว มุ่งเน้นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อวางรากฐานสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต และหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางโดยเร็ว โดยปรับโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Industry Transformation) พัฒนาเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ (New Growth Engine) ซึ่งการจัดตั้งศูนย์กลางทางการเงิน (Financial Hub) เป็นหนึ่งในนโยบายที่จะช่วยพัฒนาบทบาทให้ประเทศไทยเป็นผู้เล่นสำคัญทางเศรษฐกิจในเวทีโลก โดยรัฐบาลจะมุ่งสู่เป้าหมายที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางทางการเงินของโลก และผลักดันการยกร่างกฎหมายชุดใหม่ที่มีความเป็นสากล โปร่งใส และเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ ออกแบบสิทธิประโยชน์ที่จูงใจนักลงทุนและพัฒนากระบวนการของอุตสาหกรรมการเงิน (Ecosystem) โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัยให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทด้านการเงินระดับโลก

ในการนี้ กระทรวงการคลังจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายและยกร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งศูนย์กลางทางการเงิน (คณะกรรมการฯ) โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายเผ่าภูมิ โรจนสกุล) เป็นประธานคณะกรรมการฯ มีหน้าที่และอำนาจในการศึกษา เสนอแนะ และจัดทำนโยบายเกี่ยวกับแนวทางการผลักดันประเทศไทยเป็น Financial Hub และยกร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ. (ร่าง พ.ร.บ. ศูนย์กลางทางการเงิน) โดย ร่าง พ.ร.บ. ศูนย์กลางทางการเงิน ได้รับการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในวาระที่ ๑ เรียบร้อยแล้ว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมอบหมายให้ดำเนินการเปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่าง พ.ร.บ. ศูนย์กลางทางการเงิน ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้วในวาระที่ ๑ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. สภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา และความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย รวมทั้งความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

๑.๑ สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ในปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินในศูนย์กลางทางการเงินของหลายประเทศอาจเผชิญปัญหา ค่าเช่าและค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินมีแรงจูงใจที่จะย้ายสำนักงานออกจากพื้นที่เดิม และมองหาพื้นที่ใหม่ที่ต้นทุนการทำธุรกิจไม่สูงจนเกินไป ประกอบกับประเทศไทยมีปัจจัยที่สามารถดึงดูดผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินต่างประเทศ เช่น ค่าครองชีพที่ต่ำกว่า ทักษะแรงงานไทย โครงสร้างพื้นฐานด้านการเงินไทยที่พัฒนามากกว่าหลายประเทศในภูมิภาค เป็นต้น ดังนั้น การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการเงินจึงเป็นโอกาสของประเทศไทยที่จะสามารถดึงดูดต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศได้ โดยธุรกิจภายใต้ศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินสามารถให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ (Non-resident) เว้นแต่กิจกรรมการมีส่วนร่วมในตลาด (Market Participant)

ทั้งนี้ การดึงดูดผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินต่างประเทศให้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยจะทำให้แรงงานที่มีทักษะด้านการเงินจากต่างประเทศเข้ามาทำงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งจะทำให้เกิดการพัฒนารัฐกิจทางการเงินในประเทศไทย มีจำนวนตำแหน่งงานด้านการเงินเพิ่มมากขึ้น รวมถึงเกิดธุรกิจด้านการเงิน

และธุรกิจเกี่ยวเนื่องหรือสนับสนุนด้านการเงินเพิ่มมากขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดการจ้างงานในประเทศไทยและสามารถ
จูงใจให้แรงงานไทยสนใจเข้ามาทำงานในธุรกิจทางการเงินเพิ่มขึ้น รวมทั้งทำให้เกิดการถ่ายทอดทักษะ
องค์ความรู้ และเทคโนโลยีจากผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินต่างประเทศให้แก่แรงงานไทย

นอกจากนี้ ด้วยทรัพยากรบุคคลที่เพิ่มมากขึ้นประกอบกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากศูนย์กลาง
ทางการเงิน จะทำให้ประเทศไทยสามารถจัดเก็บรายได้ได้เพิ่มขึ้นและผลักดันให้เศรษฐกิจไทยสามารถเติบโต
ได้เต็มประสิทธิภาพต่อไป

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย

เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลกและดึงดูดผู้ประกอบธุรกิจทางการเงิน
จากต่างประเทศให้มาประกอบธุรกิจในไทย จึงต้องมีการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและดึงดูดผู้ประกอบธุรกิจ
ทางการเงินจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมทางการเงินที่กำหนดเป็นธุรกิจเป้าหมาย โดยเป็นการให้
สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ การกำหนดแนวทางในการกำกับดูแลที่เหมาะสม การพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรม
การเงิน รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบธุรกิจ
ทางการเงินระดับโลก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๓ ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินที่ทัดเทียมกับศูนย์กลางทางการเงินในต่างประเทศ
เช่น เขตบริหารพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐสิงคโปร์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เป็นต้น สามารถดึงดูดผู้ประกอบธุรกิจ
ทางการเงินและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินให้เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้
โดยให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ (Non-resident) เว้นแต่กิจกรรมการมีส่วนร่วมในตลาด (Market
Participant) ซึ่งการดึงดูดผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินต่างประเทศ จะทำให้ทรัพยากรบุคคลมีทักษะด้าน
การเงินเพิ่มขึ้นทั้งแรงงานในประเทศและแรงงานจากต่างประเทศ และเกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้
และเทคโนโลยีจากผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินต่างประเทศ อันจะเป็นรากฐานในการพัฒนาโครงสร้างทางธุรกิจ
การเงินของไทยต่อไปในอนาคต

๒. สาระสำคัญของร่างกฎหมาย

ร่าง พ.ร.บ. ศูนย์กลางทางการเงิน ประกอบด้วย ๙ หมวด ๑๐๓ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ บททั่วไป

๑) ร่าง พ.ร.บ. ศูนย์กลางทางการเงิน ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๔ การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หมวด ๕ การส่งเสริมและสิทธิประโยชน์
และหมวด ๖ การกำกับดูแลธุรกิจเป้าหมาย ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
(มาตรา ๒)

๒) กำหนดนิยามของ ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ธุรกิจเป้าหมาย ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการ
การชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้า
ประกันภัยต่อ ผู้มีอำนาจในการจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้เกี่ยวข้อง ผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ คณะกรรมการ
สำนักงาน ผู้อำนวยการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๓) ทั้งนี้ นิยามที่สำคัญและเป็นไปตามนโยบายและ
แนวทางในการจัดตั้ง Financial Hub ดังนี้

๒.๑) “ธุรกิจเป้าหมาย” หมายความว่า ธุรกิจ ดังนี้ (๑) ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ (๒) ธุรกิจบริการ การชำระเงิน (๓) ธุรกิจหลักทรัพย์ (๔) ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (๕) ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล (๖) ธุรกิจประกันภัย (๗) ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ และ (๘) ธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงิน ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒.๒) ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ หมายความว่า บุคคลที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

- (๑) นิติบุคคลที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและจัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ
- (๒) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย
- (๓) สำนักงานสาขาของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย
- (๔) ตัวแทนของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งตามกฎหมายของ ต่างประเทศ และ

(๕) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย และมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศหรือเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่มีใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวหรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

๓) ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๒.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (มาตรา ๕ - ๑๒)

๑) ให้คณะกรรมการประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ กรรมการ โดยตำแหน่ง ๗ คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และเลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน โดยต้องเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงิน ด้านกฎหมายทางการเงิน และด้านบัญชี ด้านละ ๑ คน (มาตรา ๕)

๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย และมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ในวันที่ได้รับแต่งตั้ง รวมทั้งไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด เช่น เป็นคนไร้ความสามารถ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และเป็นบุคคลล้มละลาย เป็นต้น (มาตรา ๖)

๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งครั้งละ ๔ ปี (มาตรา ๗) และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อตาย ลาออก อายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์ คณะรัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้าม (มาตรา ๘)

๔) คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Financial Hub เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย การกำหนด ธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินให้เป็นธุรกิจเป้าหมาย จัดทำแนวทางการ ส่งเสริมการประกอบธุรกิจเป้าหมายและการให้สิทธิประโยชน์แก่ธุรกิจเป้าหมายเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เสนอแนะ คณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดเขตพื้นที่ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ให้ความเห็นชอบการอนุญาต การต่ออายุ การเพิกถอน การอนุญาต การเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจเป้าหมาย และการให้ประกอบธุรกิจต่อไปในกรณีควบ หรือโอนกิจการ ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตาม พระราชบัญญัติ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Financial Hub และกำกับดูแล สำนักงาน (มาตรา ๙)

๕) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ (มาตรา ๑๐) ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาบังคับใช้ในการทำคำสั่งทางปกครองและการประชุมของคณะกรรมการและคณะกรรมการ (มาตรา ๑๑) และเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๒)

๒.๓ หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (มาตรา ๑๓ - ๒๔)

๑) ให้มีสำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการ มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือสถานที่ที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Financial Hub ส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกิจเป้าหมายในประเทศไทย ส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ ความเชี่ยวชาญ และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมาย (มาตรา ๑๓ และ ๑๔) รวมถึงการปฏิบัติงานธุรการให้แก่คณะกรรมการ และการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Financial Hub (มาตรา ๑๕ และ ๑๖)

๒) ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย (๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรร (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ โดยห้ามรับเงินจากผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลอื่นใดที่อาจได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของสำนักงาน (๔) ค่าธรรมเนียมและค่าบริการ และ (๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน (มาตรา ๑๗) ทั้งนี้ อสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงานให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน (มาตรา ๑๘)

๓) การเก็บรักษาและการเบิกจ่ายเงินของสำนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๑๙) ให้สำนักงานวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสม (มาตรา ๒๐) ให้สำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ และให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (มาตรา ๒๑) ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบเป็นผู้ตรวจสอบรายงานทางการเงินของสำนักงาน และรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (มาตรา ๒๒ และ ๒๓) โดยให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน (มาตรา ๒๔)

๒.๔ หมวด ๓ ผู้อำนวยการ (มาตรา ๒๕ - ๓๒)

๑) ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานตามความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๒๕) ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ มีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกิน ๖๕ ปีในวันที่ได้รับแต่งตั้ง สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ร่าง พ.ร.บ. ศูนย์กลางทางการเงินกำหนด เช่น เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในธุรกิจเป้าหมายหรือธุรกิจด้านการเงิน เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเป้าหมาย เป็นต้น (มาตรา ๒๖) ทั้งนี้ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการจะต้องไม่มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน (มาตรา ๓๐)

๒) การแต่งตั้งผู้อำนวยการให้ทำเป็นสัญญา และผู้อำนวยการอยู่ในตำแหน่งไม่เกินคราวละ ๔ ปี และจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ (มาตรา ๒๗) และพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ

หรือมีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านการประเมินผลงาน หรือคณะกรรมการมีมติให้เลิกจ้างตามความเห็นชอบ
คณะกรรมการ (มาตรา ๒๘)

๓) ผู้อำนวยการสำนักงานมีหน้าที่และอำนาจในการบริหารกิจการของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์
ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน รับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงาน และกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติ
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน (มาตรา ๒๙)

๔) ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสำนักงาน และในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทน (มาตรา ๓๑ และ ๓๒)

๒.๕ หมวด ๔ การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย (มาตรา ๓๓ - ๔๙)

๑) ประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนดโดยอนุมัติของคณะกรรมการ (มาตรา ๓๓)

๒) ไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน กฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน กฎหมายว่าด้วย
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์
ดิจิทัล กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย มาบังคับใช้กับการประกอบธุรกิจ
เป้าหมายตามประเภทและขอบเขตของการอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนด กรณีที่กฎหมายดังกล่าวมีบทบัญญัติ
ว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจ และผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายดังกล่าว ให้นำ
บทบัญญัติว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจและบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับด้วย (มาตรา ๓๔)

๓) ให้สถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา
(มาตรา ๓๕) และการประกอบธุรกิจเป้าหมายจะกระทำได้เฉพาะบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่จัด
ทะเบียนในประเทศไทย หรือสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบ
คณะกรรมการ (มาตรา ๓๖)

๔) ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องใช้ชื่อซึ่งมีคำว่า “Financial Hub” กำกับ (มาตรา ๓๗) และห้ามผู้อื่น
นอกจากผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจทางการเงินว่า “Financial Hub” (มาตรา ๓๘)

๕) กรณีที่คณะกรรมการเห็นเองหรือได้รับข้อเสนอแนะจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) สำนักงาน
คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม
การประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ว่าการประกอบธุรกิจเป้าหมายอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง เสถียรภาพ
ทางเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชน ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเพิ่มเติมที่ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ต้องปฏิบัติได้ (มาตรา ๓๙)

๖) กรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และกรรมการหรือผู้ที่มีอำนาจในการจัดการ
ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของนิติบุคคลที่ประสงค์จะยื่นคำขอประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องมีคุณลักษณะและไม่มีลักษณะ
ต้องห้ามตามที่กำหนด เช่น เคยถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกเพราะทุจริตต่อหน้าที่ เคยกระทำการที่เข้าไปมีส่วน
ร่วมในการตัดสินใจใดอันอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) เป็นต้น (มาตรา ๔๐)

๗) ให้ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจเป้าหมายตามประเภท
และขอบเขตที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ (มาตรา ๔๑) หากจะมอบหมายให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับดำเนินการใน
งานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของ

คณะกรรมการก่อน (มาตรา ๔๒) การขอต่ออายุการอนุญาตและการขอรับใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๔๓ และ ๔๔)

๘) การจะเลิกประกอบธุรกิจเป้าหมาย จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาให้ผู้ประกอบการปฏิบัติในการจัดการทรัพย์สินและหนี้สิน จัดการภาระผูกพัน บอกกล่าวผู้บริโภครวมและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการคุ้มครองลูกค้า (มาตรา ๔๕)

๙) การควบ โอน หรือรับโอนกิจการให้ทำได้เฉพาะกับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยกัน ให้ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวร่วมกันจัดทำโครงการแสดงรายละเอียดการดำเนินงานเพื่อขออนุญาตต่อผู้อำนวยการ (มาตรา ๔๖) ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับการโอนกิจการของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายไม่จำเป็นต้องแจ้งไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่ตัดสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา ๔๗)

๑๐) ในการควบ โอน หรือรับโอนกิจการ ถ้ามีการฟ้องร้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ควบกันหรือรับโอนกิจการเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทน กรณีที่ศาลมีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ตามคำพิพากษานั้น (มาตรา ๔๘)

๑๑) การควบ โอน หรือรับโอนกิจการจะสมบูรณ์เมื่อผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ กรณีควบกิจการ ให้ผู้อำนวยการออกใบอนุญาตตามประเภทและขอบเขตที่ออกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเดิม และมีผลเป็นการยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจเป้าหมายที่ออกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายเดิม เมื่อการโอนหรือรับโอนกิจการสมบูรณ์แล้ว ให้ผู้อำนวยการออกใบอนุญาตให้ผู้รับโอนตามประเภทและขอบเขตของการโอนนั้น หากโอนกิจการทั้งหมดให้มีผลเป็นการยกเลิกใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายที่โอนกิจการนั้น ๆ (มาตรา ๔๙)

๒.๖ หมวด ๕ การส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ (มาตรา ๕๐ - ๕๗)

๑) ให้ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ได้รับการยกเว้นจากการจำกัดสิทธิของคนต่างด้าวในการถือกรรมสิทธิ์ในหุ้นชุด และไม่ให้นับเป็นสัดส่วนคนต่างด้าวที่ถือกรรมสิทธิ์ในหุ้นชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด (มาตรา ๕๑) ได้รับสิทธิในการนำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร (มาตรา ๕๒ และ ๕๓) ถือว่าเป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (มาตรา ๕๔) และคณะกรรมการอาจประกาศให้สามารถประกอบวิชาชีพใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องมีสัญชาติไทยหรือต้องได้รับใบอนุญาต จดทะเบียน หรือรับรองก่อนการประกอบวิชาชีพในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดได้ (มาตรา ๕๕)

๒) ในกรณีที่เลิก ควบ โอน หรือถูกเพิกถอนการอนุญาตประกอบธุรกิจ ให้ผู้ประกอบธุรกิจใช้สิทธิและประโยชน์ใด ๆ ได้ต่อไปอีกไม่เกิน ๓ เดือนนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เลิก ควบ โอน หรือถูกเพิกถอนการอนุญาต หากผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายซึ่งเป็นต่างด้าว ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายนั้นต้องจำหน่ายกรรมสิทธิ์ในหุ้นชุดที่ได้รับอนุญาต ให้ถือกรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการหรือถูกเพิกถอนการอนุญาต มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายอาคารชุดนั้นตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด (มาตรา ๕๖)

๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ควบหรือรับโอนกิจการได้รับสิทธิและประโยชน์ตามที่ผู้ประกอบธุรกิจเดิมที่ควบกันหรือที่โอนกิจการมีอยู่ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๕๗)

๒.๗ หมวด ๖ การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมาย (มาตรา ๕๘ - ๗๑)

๑) ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ต้องให้บริการแก่ Non-resident เท่านั้น เว้นแต่เป็นการดำเนินการ ดังนี้ (๑) การให้บริการในลักษณะเป็นตัวแทน นายหน้า คำ จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือ สิทธิพิเศษดิจิทัลในต่างประเทศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และ (๒) การ ให้บริการระหว่างผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยกันเอง (มาตรา ๕๘)

๒) คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจใน Financial Hub ตามที่กำหนด เช่น การกำกับดูแลฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงาน มาตรฐานในการประกอบธุรกิจ การเก็บรักษา และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าหรือผู้บริโภคร การคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภค เป็นต้น (มาตรา ๕๙)

๓) ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ต้องมีสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นหลักแหล่งตั้งอยู่ในบริเวณ เขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และมีจำนวนและสัดส่วนของพนักงานคนไทยและคนต่างด้าวในสถานที่ ประกอบธุรกิจเป้าหมายตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๖๐) กรณีมีการเก็บรักษาเงินหรือ ทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภคร ต้องจัดทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภครแยกแต่ละราย (มาตรา ๖๑) ห้ามตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๐ เป็นหรือทำหน้าที่เป็นกรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจ (มาตรา ๖๒) และการแต่งตั้งกรรมการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการก่อน (มาตรา ๖๓)

๔) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub จำหน่ายหุ้นจนเป็นเหตุให้บุคคลใดเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด (มาตรา ๖๔) ห้ามบุคคลใด ถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายแห่งใดแห่งหนึ่งไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเกินร้อยละสิบของ จำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ (มาตรา ๖๕) กรณีฝ่าฝืนมาตรา ๖๔ จะต้องนำ หุ้นในส่วนที่เกินออกจำหน่ายแก่บุคคลอื่นภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหุ้นนั้นมา (มาตรา ๖๖) และจะจ่ายเงินปันผล หรือผลตอบแทนให้แก่บุคคลนั้นไม่ได้ หรือให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นในส่วน ที่เกินไม่ได้ (มาตรา ๖๗) ให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้นทุกครั้งก่อนการประชุมผู้ถือหุ้นหรือก่อน จ่ายเงินปันผลหรือผลตอบแทนอื่นใดแก่ผู้ถือหุ้น แล้วให้แจ้งผลการตรวจสอบต่อสำนักงาน (มาตรา ๖๘)

๕) หากผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจ คณะกรรมการอำนาจ เพิกถอนการอนุญาต (มาตรา ๖๙) หรือกรณีมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ประชาชน สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรืออาจเสนอให้คณะกรรมการ พิจารณาเพิกถอนการอนุญาตได้ (มาตรา ๗๐) ในกรณีที่การทำธุรกรรม การดำเนินกิจการ หรือการดำเนินการใด เกี่ยวกับธุรกิจเป้าหมายอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งระงับการดำเนินกิจการ หรือเพิกถอน การอนุญาตผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ (มาตรา ๗๑)

๒.๘ หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๗๒ - ๗๔)

พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสามารถ (๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือสถานที่ตั้งของ ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub เพื่อตรวจสอบกิจการ สิทธิพิเศษ และหนี้สิน รวมทั้งสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูล (๒) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสาร หลักฐาน หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี และ (๓) สั่งให้กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง

หรือผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub มาให้ถ้อยคำ ส่งสำเนา หรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร
ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ (มาตรา ๗๒ - ๗๔)

๒.๙ หมวด ๘ โทษทางอาญา (มาตรา ๗๕ - ๗๖)

กำหนดโทษทางอาญาในกรณีที่เป็นกรกระทำผิดร้ายแรง เช่น การประกอบธุรกิจเป้าหมายโดยไม่ได้รับอนุญาต
การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในกรณีที่น่าจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน
ของประเทศ การประกอบธุรกิจที่นอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๗๘) การกระทำผิดของกรรมการ ผู้จัดการ หรือ
ผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นการหลอกลวงประชาชนหรือทุจริต เป็นต้น (มาตรา ๗๕ - ๗๕)
และกำหนดให้ความผิดอาญาบางฐานสามารถเปรียบเทียบปรับได้ (มาตรา ๗๖)

๒.๑๐ หมวด ๙ มาตรการปรับเป็นพินัย (มาตรา ๗๗ - ๗๘)

กำหนดมาตรการปรับเป็นพินัยในกรณีที่ทำผิดที่ไม่ร้ายแรง เช่น การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ
การประกอบกิจการ สถานที่ประกอบธุรกิจ ลักษณะต้องห้ามของผู้ประกอบกิจการ การคุ้มครองผู้บริโภค การ
ควบคุมกิจการ เป็นต้น (มาตรา ๗๗ และ ๗๘)

๒.๑๑ บทเฉพาะกาล

- ๑) ให้รัฐบาลจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น (มาตรา ๗๙)
- ๒) ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการโดยตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน โดยให้มีการแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน (มาตรา ๑๐๐) ให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน
ของรัฐที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ทำหน้าที่ผู้อำนวยการไปพลางก่อน โดยให้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐
วัน (มาตรา ๑๐๑) ให้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน (มาตรา ๑๐๒) และให้ข้าราชการ
พนักงาน ลูกจ้าง หรือ ผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของ
สำนักงานเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๐๓)

๓. ผู้ได้รับผลกระทบ

๓.๑ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

- ๑) ผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินต่างประเทศลงทุนและประกอบธุรกิจในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น
มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจากการเข้ามาประกอบธุรกิจ ทำให้สามารถจัดเก็บรายได้ได้มากขึ้น
- ๒) เกิดการพัฒนาธุรกิจทางการเงินในประเทศไทย มีจำนวนตำแหน่งงานด้านการเงินเพิ่มมากขึ้น
รวมถึงเกิดธุรกิจด้านการเงินและธุรกิจเกี่ยวเนื่องหรือสนับสนุนด้านการเงินเพิ่มมากขึ้น
- ๓) เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเงินและด้านอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดการลงทุนและ
การจ้างงาน และผลักดันให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

๓.๒ ผลกระทบด้านสังคม

แรงงานที่มีทักษะด้านการเงินจากต่างประเทศให้เข้าทำงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการถ่ายทอด
ทักษะ องค์ความรู้ และเทคโนโลยี (Technology Transfer) ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินในประเทศไทย

๔. เหตุผลความจำเป็นที่ให้มีระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ โทษอาญา การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ถ้ามี)

เหตุผลความจำเป็นที่ให้มีระบบอนุญาต : เนื่องจากศูนย์กลางทางการเงินได้กำหนดประเภทธุรกิจเป้าหมาย คุณสมบัติของผู้ประกอบธุรกิจ และขอบเขตการดำเนินธุรกิจไว้อย่างชัดเจน และอาจมีประเภทธุรกิจแยกย่อยตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งมีการให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการขออนุญาตและพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ ก่อนที่ผู้ประกอบธุรกิจจะสามารถประกอบธุรกิจเป้าหมายและได้รับสิทธิประโยชน์ เพื่อให้สามารถกำกับดูแลการประกอบธุรกิจได้อย่างรัดกุม คำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินของไทย รวมทั้งคำนึงถึงรักษาเสถียรภาพระบบการเงินและเศรษฐกิจไทย

เหตุผลความจำเป็นที่ให้มีระบบคณะกรรมการ : เนื่องจากศูนย์กลางทางการเงินเป็นโครงการที่กำหนดธุรกิจเป้าหมายทางการเงินหลายประเภท และอาจมีธุรกิจทางการเงินอื่นหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อีกทั้ง การประกอบธุรกิจเป้าหมายมีหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และหลักเกณฑ์การกำกับดูแลกำหนดไว้ รวมทั้งการดำเนินธุรกิจอาจมีผลกระทบต่อเสถียรภาพระบบการเงินและเศรษฐกิจไทย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องระบบคณะกรรมการเพื่อกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Financial Hub กำหนดแนวทางการส่งเสริมธุรกิจเป้าหมาย เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ในการขออนุญาต และพิจารณาการอนุญาต รวมทั้งการเพิกถอนการอนุญาต รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์ ในการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิจะทำให้การพิจารณาดำเนินการต่าง ๆ ในการส่งเสริมประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินเป็นไปอย่างถูกต้อง รอบคอบ มีประสิทธิภาพและตรงตามขอบเขตวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศูนย์กลางทางการเงิน และเพื่อป้องกันเหตุไม่พึงประสงค์และเพื่อให้โครงการศูนย์กลางทางการเงินสร้างประโยชน์ให้แก่ประเทศได้ตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งสอดคล้องกับกฎหมายกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินฉบับอื่น

เหตุผลความจำเป็นที่กำหนดให้มีโทษอาญา : เนื่องจากการประกอบธุรกิจภายใต้ศูนย์กลางทางการเงินอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งการกระทำความผิดบางประการอาจส่งผลกระทบต่อส่วนรวม จึงได้กำหนดให้การกระทำความผิดร้ายแรงมีโทษทางอาญามีความสอดคล้องกับแนวทางการกำหนดโทษอาญาและกฎหมายกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินฉบับอื่น